

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

nas contemplandas, suosque oculos figat in rebus cœlestibus, super vites
 que montem descendens ros cœlestis, reddit eos fecundos sanctorum
 rû; quibus ditat eos, qui coniuncti habitant in sancta fraternitate, porri-
 tes alter alteri monti mutuas manus; & alterius opera, alterius iuuant, & in
 maiori studio in alterius opera incumbunt, fouent eos, qui exercent opera
 alterius. Denique cum Religio sit fratrum vnio, sacro aded vnguentum
 cta; & rore aded copioso irrorata, & tanquam mons aded excelsus fre-
 ta; quid ad plenam ipsius perfectionem, bonamque fortunam superest
 vt ipsemet Deus largam suam benedictionem in illam mittat, in omni
 nere honorum cœlestium, quæ descendunt inde per Iesum Christum
 sanctificandum, exhilarandum, & commodandum ijs, qui aded vniti vnio
 vt eorum vita aded sit felix & fortunata, vt & per excellentiam vocari possit
 verè VITA: nam multorum, animis disunctorum ac discordium vita, non
 vita censenda est, sed mors: de qua dicere merito licet, ô quam malum
 amarum, & graue est, eos qui per fidem & Baprtismum sunt fratres, videret
 ter se discordes, absque vnione & vinculo Charitatis. Nam omnes sunt in-
 gulorum cruciatus; & eorum vita est quædam inferni imago. Nam verbum
 illud MEVM & TVVM, quod S. Chrylostomus *frigidum* appellat, gelat
 rum charitatem; & ita omnes contendunt, vt quisque sibi vsurpet, quod
 iam alter habere vellet, in Religione autem verbum illud aded *frigidum*
 exulat; non est *meum* neque *suum*: quia omnia sunt communia, sicut
 fratres, qui necdum bonorum paternorum distributionem fecerunt: quæ
 si qua est contentio, illam, ait S. Basilius, esse, vt quisque virtutes rapiat, & lo-
 bere contendat, quas videt in suo fratre: cui tamen nullam propterea
 iniuriam: quia non illi aufert, quod possidet; sed ad suum commodum con-
 uertit, cum vtriusque voluptate: & sancta hac æmulatione omnes rapiant
 nemini fit iniuria; sed vtilitas & bonum commune augetur.

§. 2.

I.

CV M PRÆDICTIS bonis alia etiam coniunguntur, quæ ad
 centuplum referuntur propter Communionem Sanctorum, qui
 in Ecclesia, & in ipsa Religione inter se ipsos; & propter communi-
 nem, quâ militans Ecclesia habet cum triumphante; & Religiosa Congre-
 tio, quæ in terra versatur, cum ea, quæ est in cælo. Totum autem hoc
 allicit & impellit ad vocationem diuinam, quæ talem vitæ rationem im-
 rat, audiendam. Et sic eminenter expletur quod dixit Dauid: a *participa-
 sum omnium timentium te: Custodientium mandata tua.* Particeps, inquit, sum
 Satisfactionum, Sacrificiorum, & Orationum, & aliorum operum bono-
 rum, quæ reliqui faciunt: eò quod membra sumus eiusdem corporis mysti-
 ci, quod eodem Christi Domini spiritu informatur & viuit. Præterea

*Oratione de
 Sancto Phi-
 logonio.
 Tom. 3.*

*De Constit.
 Monast. 6. 19*

a P. 118. 63.

quod in gratiam Religionum facit Ecclesia, quæ cum sit Iesu Christi Sponsa, celestem suum sponsum imitatur, prosequens Religiosos singularibus favoribus ac priuilegijs: quemadmodum Summi Pontifices à Spiritu sancto permoti fecerunt, concedentes eis ex communi thesauro nominatim, nec Indulgentias plenarias, tam in ipso ingressu Religionis, quam in eiusdem progressu, & in ipsa hora mortis; vt volumen, in quo illa continentur, vocetur *Mare Magnum*; eò quòd immensas gratiarum aquas contineat, ad refrigerandos spiritus proferentium vitam adeo perfectam, quos centuplo amplius remunerat, quam sæculares.

VENIAMVS nunc ad speciales fructus, quos Religiosi colligunt ex Communione Sanctorum, eò quòd sint eiusdem Religionis membra: quæ enim non sit communicatio in meritis gratiæ & gloriæ, quæ unicuique datur tantum secundum eius opera: est tamen in multis alijs rebus ista communicatio nam propter merita & sanctitatem multorum in ipsa Religione coniunctorum, benefacit Deus alijs, qui id per se ipsos non merebantur. Si. n. b. *decem milia, qui inueniuntur in Sodomis*, tatis fuisset, vt Dominus omnium illorum miseris, illis parceret, & *totam ciuitatem non deleret*: quòd magis sufficiet Congregatio tot Iustorum & feruentium, vt bene faciat etiam tepidioribus: Deinde nulla est Religio, in qua non offerantur Deo multa sacrificia & orationes pro eiusdem bono, & augmento: cum autem Cõmunitatis ipsius bonum complectatur bonum particularium: id, quod in communi fit, etiam pro particularibus fit, & orationes tot Iustorum plurimum possunt ad impetrandum pro omnibus. Propterea enim S. Iacobus Apostolus suauiter, dicens: *orate pro inuicem vt saluemini*, & ipse Christus Dominus dixit: *de se esse in medio eorum, qui in eius nomine essent congregati*, eorumque orationes audiretur. Ecce iniustus, qui per se non meretur exaudiri, si accedat ad orandum cum Iustis, impetrat pro se, quod illi petunt. Et quamuis Rex Ioram impius esset, ac detestandus, quia tamẽ coniunxit se Regi Iosaphat, qui erat vir sanctus, impetrauit à Propheta Elisæo quod petebat, quamuis hic ipsi Iorã dixerit: *e viuit Dominus Exercituum, quòd si non vultu Iosaphat Regis Indæ erubescerem, non attendissem quidem te nec respexissem*. Ad hæc magna est satisfactio Cõmunitatis in vita & in morte: quæ liberalissimè applicantur per sacrificia & orationem. Et quoniam prolixum esset, referre, quid in omnibus Religionibus fiat, insinuabo solum, quæ in nostra Societate geruntur datur: enim nobis centies, & millies plus ex isto thesauro, quam ordinariè habuissemus in sæculo. Nam singulis mensibus, & singulis hebdomadis, omnes Sacerdotes offerunt certum numerum Sacrorum pro Societate; & singuli fratres Coadiutores certum numerum Coronatum & Orationum: qui cum sint plurimi, fieri non potest, quin magna pars cedat singulis. Pro defunctis

Indulgentiæ multæ Religionibus concessæ.

2.

b. Gen. 18. 33

c. Iacob. 1. 16
d. Mat. 18. 19

c. 4. Ro. 3. 14

etiam, omnes Sacerdotes vniuersæ Societatis singulis mensibus offerant vnum Sacrum; Fratres verò vnâ Coronam: quæ singulis septimanis erunt multa millia Sacrorum & Coronarum. Et quoniam ordinariè non moriantur singulis septimanis nisi pauci, & interdum nulli: quoniam ingens thesaurus singulis obuenit vt breuissimo tempore ex purgatorio liberentur!

3.

f. 2. Mach
25. 12.

Sed ex congregatione Sanctorum Religiosorum, qui versantur in terra, ascendamus ad illam, quæ est in Aula cælesti: qui procul dubio non cessant orare pro fratribus suis, qui adhuc versantur in terra. Si enim Omnia Jeremias iam f. defuncti multum orabant pro populo hebræo: etiam Religiosorum fundatores & reliqui eiusdem familiæ, qui cum ipsis in cælo sunt: orabunt pro Religioso populo suo. Et quemadmodum Deus D. N. magna beneficia largitus est filiis Abraham, Isaac, & Jacob ipsorum parentum intuitu, in faciet Religiosis, propter intercessionem Patrum, qui sunt iam in cælo securi de suo præmio, & solliciti de nostro periculo. Scribitur autem de quodam illorum, quoddam, imminente morte, filios valde propterea tristes, consolatus, dixit: se plus posse illos iuuare mortuum, quam in hoc exilio vitam tenere, quam potuisset in terra. Quod si hinc transeamus ad totam curiam Ecclesiæ triumphantis, licebit certe sperare, eâ singularibus favoribus prosequi Religiones, sicut militans prosequitur: siquidem ex huius status vna magna illius pars constat, & quidem in altioribus gloriæ thronis. Qui debiret, quin ipsi Angeli in maiori numero accurrant ad propugnandos Religiosos, in suis pugnis & angustiis, ita vt, cum magna fiducia dicere possint quod Religiosus Elifæus dixit: *plures nobiscum sunt, quam contra nos: nam contra vnum hostem nos persequentem, sunt centum propugnatores.*

g. 4. Re. 6. 16

h. Cant. 3. 7

Serm. 45. in
Cant.

Religio le
ctulo Sa
lomonis
assimilatur
i. Cant. 1. 16.

quidem, vt supra ex sancto Ambrosio retulimus; Status sanctior diligentius ab Angelis custoditur, & h. lectulum Salomonis sexaginta fortes ambulant, de quo lectulo S. Bernardus ait, quoddam sit Religiosus; quemadmodum enim homo, post magnum aliquem laborem requiescit in lecto; ita in mundi tumultibus detragati, cum accedunt ad Religionem, inveniunt requiem, & ipse Christus in eis requiescit: quia lectus est vtrique communis, ita etiam sponsa cum cælo quens, dixit: *lectulus noster floridus, floribus scilicet virtutum absque spina curarum secularium, ne autem quies hæc interturbetur, magnam Deus adhibet custodum multitudinem.*

4.

Sed quid dicemus de Virgine Sacratissima, omnium Sanctorum Regina & fidelium omnium matre? quæ singulari procul dubio studio & amore proteget Religiones, ipsius etiam obsequio dedicatas? cuius intercessionem apud filium adeo est potens vt sufficiat centum pro vno deuotis suis impetrare. Memento enim, quid fecerit in nuptijs Canæ Galilææ: in

quibus ob exiguum prandium sibi & filio exhibitum, impetrauit eis sex hy-

Joan. 2. 10.

CAPVT XII.

PLENARIAM PRÆTERITORVM PECCATORVM remissionem, & auxilia statui Religioso annexa, & pignus, cautionem & aeternae vite, partem esse promissi centupli.

RES ALIOS fauores insignes exhibet Deus noster Religioni, vt centuplo promisso amplius illam dicit: vnum exhibet in ipso ingressu: secundum in toto vitæ progressu: tertium, quasi cautionem certiorē salutis, tempore mortis. Quæ omnia sunt motiva, & media ad ipsam vocationem; vt status, cui Deus aded iucundè ac beneuolè fauet, eligatur; & vt magno solatio in eo vinat, qui illum est aggressus. PRIMVS fauor, & quidem valdè magnus, est: quòd ipso die, quo Religiosi suam edunt professionem, aut substantialia sui status vota, concedat ipsis Deus plenariam omnium peccatorum remissionem, ita vt, si post dimissas culpas per penitentia Sacramentum debeant adhuc centum, aut mille annos grauissimarum pœnarum in purgatorio: in ipso momento indulgetur illis liberalissimè & plenariè etiam pœnarum illarum remissio, atque si eodem die, Baptismi Sacramentum sumerent. Religio enim est secundus Baptismus secundum sententiam SS. Hieronymi, Bernardi, Thomæ, & aliorum Patrum. Qui dicunt, quemadmodum in Baptismo, quæ ianua est, qua intratur in Ecclesiam, conceditur integra remissio culparum & pœnarum, quæ propter eas debentur, eò quòd sit quædam spiritalis regeneratio; ob quam homo desinit esse quod erat, & incipit esse quod non erat, exuens veterem hominem, & renuncians Sathana, & pompis eius; vt induat hominè nouum, cuiusque legem profiteatur, & imitetur virtutes: ita in professione, & votorum editione quæ ianua sunt ad ingressum in Religionem, vt fiat eius membrum; consequitur Religiosus plenam remissionem omnium pœnarum, quarum propter suas culpas esset aliàs reus: nam & hæc est secunda regeneratio spiritalis, per quam desinit ille esse quod erat in sæculo: abscedit enim radices & occasiones peccatorum, renunciat pompis huius mundi, & operibus carnis, vt vitam inchoet nouam, sequens perfectè Christum.

I. Religio secundus baptismus. S. Hier. Ep. 8 ad Demost. 25. de morte Basilid. S. Bern. li. de Præcep. & Dispens. S. Tho. 2. 2. q. 61. a. 3. ad 3. & in 4. sent. Dist. 4. q. 3. a. 3. q. 3. ad 3. S. Bonin. A. pollo. Paup. pativ. 3. 1. resp. ad 3.